

ת"פ (קריות) 41474-08-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 41474-08-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו קריות

ת"פ (קריות) 41474-08-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[01.12.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת פציעה לפי סעיף 334 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ובעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המתלונן הוא אחיו של הנאשם והשניים מתגוררים בבית הוריהם. ביום 10.8.24 עת הכין המתלונן אוכל במטבח, קילל אותו הנאשם ללא כל סיבה, נטל סכין והתקרב אליו. בתגובה הפיל המתלונן את הנאשם והרחיק את הסכין מידו. בעוד השניים על הרצפה נשך הנאשם את המתלונן בסנטרו והכה בפניו. בהמשך ברח המתלונן לחצר הבית וקרא לעזרה אך הנאשם רדף אחריו עם מוט ברזל, באמצעותו שבר תריסים בבית. כתוצאה ממעשי הנאשם פונה המתלונן לטיפול רפואי בבית החולים כשהוא סובל משלושה חתכים עוריים בסנטרו שנסגרו בתפרים ומאדמומיות מתחת לעין.

כתב האישום מפרט עוד כי ביום 11.8.24 הגיעו שוטרים לתחנת דלק על מנת לעצור את הנאשם, אך הוא סרב ואיים על אחד השוטרים באומרו "אני אזין אותך אני אראה אותך באזרחות אני אדפוק לך כדור לראש". טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. מטעם ההגנה העידו אחיו של הנאשם והוריו. האח - המתלונן, ציין כי הוא סולח לנאשם, מבקש שישוחרר ושיוטל עליו עונש בעבודות שירות ולא במאסר. כן ציין שהאירוע "קרה בגלל המלחמה". הוריו של הנאשם סיפרו על שגרת החיים המורכבת בתקופת המלחמה וכי האירוע נבע מלחצים בבית ובחיי האישיים של הנאשם (הערה: בני המשפחה מתגוררים בשוב סמוך גדר). כן ביקשו להקל בעונשו.

3. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והשלימו על פה. הודגשו חומרת העבירות, הנזק שנגרם, הערכים המוגנים שנפגעו ומדיניות הענישה. המאשימה הפנתה לתמונות ולמסמכים הרפואיים וטענה למתחם ענישה הנע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל למשך 12 חודשים וענישה נלווית.
4. ב"כ הנאשם הגיש אף הוא טיעון כתוב והוסיף טיעון על פה. כן הוצגה פסיקה. הסנגור הדגיש שמדובר במשפחה שפונתה מביתה בשל המלחמה וכשנאלצו לחזור התמודדו עם לחצים, שהייה ארוכה במרחבים מוגנים וקושי לנהל שגרת חיים בתוך הבית מבלי יכולת לצאת. כן טען שהפציעה אינה חמורה. לאור כך נטען למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות. ביחס לנסיבות הקשורות לנאשם הדגיש הסנגור את גילו הצעיר; עברו הפלילי הנקי; הודאתו והבעת החרטה; וכן את עמדתו הסלחנית של האח. צוין כי עונש מאסר בכליאה עשוי לפגוע בנאשם ובבני משפחתו ויש הצדקה אפוא להקל בעונשו ולאפשר לו לרצות את המאסר בדרך של עבודות שירות.
5. הנאשם בדברו האחרון הצטער על מעשיו, הביע חרטה וביקש להשתחרר בהקדם.
6. להשלמת התמונה אציין שבמסגרת תיק המעצר הופנה הנאשם לבדיקה פסיכיאטרית אך נמצא שהוא אינו סובל מכל בעיה פסיכיאטרית.
- דין והכרעה
קביעת מתחם הענישה
7. במעשיו פגע הנאשם בשלמות גופו, כבודו וביטחונו של המתלונן - אחיו. האירוע אף פגע בערכים מוגנים נוספים ובהם שלמות התא המשפחתי. בהקשר זה ראו למשל רע"פ 3719/21 פלוני נ' מדינת ישראל (07.06.2021): "זה לא מכבר, עמדתי על הפסול שבתופעת האלימות בתוך התא המשפחתי, ההרס שיכול להיגרם בעקבותיה, ובפרט הפגיעה בתחושת הביטחון של יושבי הבית, כבודם ושלמות גופם". במקרה זה מדובר בפגיעה בעוצמה שאינה קלה בערכים המוגנים, וזאת לאור האחיזה בסכין ובמוט ברזל, סוג ועוצמת האלימות והחבלות שנגרמו למתלונן. ביחס לעבירה שעניינה איום על שוטר הערך המוגן שנפגע הוא שלווה נפשו של השוטר אך בעיקר שלטון החוק ויכולתם של השוטרים למלא את תפקידם ללא מורא.

8. כאן המקום להתייחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה. בכתב האישום המתוקן צוין כי הנאשם תקף את אחיו ללא כל סיבה והגם שמקובל עליו שמדובר בהתפרצות ספונטנית ולא בעבירה שתוכננה מראש, אין בכך בכדי להמעיט מחומרתה. הנאשם התקרב לאחיו כשהוא אוחז בסכין ולמרבה המזל הצליח המתלון להפילו ארצה ולהרחיק את הסכין מידיו. בנקודה זו לא חדל הנאשם ממעשיו ופצע אותו בצורה לא קלה בכך שהכה אותו ונשך אותו בפניו גרם לו בכך לחתכים שהצריכו תפירה ולאדמומיות מתחת לעין. לכך יש להוסיף כי גם לאחר שפצע את אחיו לא חדל הנאשם ממעשיו, רדף אחריו בחצר הבית כשהוא אוחז במוט ברזל ושבר באמצעותו תריסים בבית המשפחה (אם כי לא יוחסה לו עבירה בשל כך). ביחס לנזק אצין שמעיון בתמונות ובמסמכים הרפואיים עולה שמדובר היה בנשיכה חמורה יחסית שגרמה לחבלה לא קלה. עם זאת, לא נטען שנותרו נזקים. כן אצין שלאור השימוש בסכין ובמוט ברזל פוטנציאל הנזק היה גבוה אף יותר. כן יש להביא בחשבון את התנהגותו כלפי שוטרים שהגיעו לעצור אותו ואת התוכן המאיים של דבריו. בצד דברים אלו, הבאתי בחשבון את טענת ההגנה לפיה האירוע התרחש בעת מלחמה כשבני המשפחה מצויים תחת לחץ ובאזור בו התקשו לנהל שגרת חיים רגילה, אולם לנסיבה זו יינתן משקל מוגבל (ולא התעלמתי מכך שהדברים לא צוינו בכתב האישום אך סברתי שניתן להביאם בחשבון כמוכחים ברמה הנדרשת (מאזן הסתברות) לאור כך שאין חולק בדבר מיקום בית המשפחה ונוכח עדויות בני המשפחה, כמו גם שהטענה נטענה ללא התנגדות).

9. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות בהן הורשע הנאשם מגוונת ובעלת מנעד רחב של ענישה והכל תלוי בנסיבות המקרה והנאשם. להמחשה, אפנה למקרים הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 3682/22 אסף גולן נ' מדינת ישראל (2.6.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות פציעה בנסיבות מחמירות (תוך שימוש בנשק קר) ואיומים ונידון לתשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. במקרה זה הכה הנאשם במתלון באגרופים, הצמיד אולר לאוזנו ואיים להרגו. למתלון נגרמו חתך שטחי בקרקפת ושריונות מאחורי אוזנו השמאלית. בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש הנאשם וציון כי "העונש אשר בית משפט השלום גזר על המבקש הולם את חומרת מעשיו, מתחשב כראוי במכלול נסיבות ביצוע העבירה ונסיבות האישיות - ואף מקל במידת מה עמו"; רע"פ 3681/19 יהב שבתאי נ' מדינת ישראל (13.6.2019), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה (בשונה מעניינו), אך העונש לגבי שתי העבירות (זהה) בכך שהיכה את המתלון עמו עבד במכות אגרופ ובעיטות בעודו שוכב על הרצפה. הנאשם נידון לחודש מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי. ערעורו, שהתמקד בסוגיית ההרשעה, נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש; רע"פ 4454/18 אלעד בוחבט נ' מדינת ישראל (12.6.2018), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת פציעה בכך שחבט בראשו ואפו של המתלון בעודו אוחז פטיש (בו לא נעשה שימוש). למתלון נגרמו חבלות ראש, חתך בקרקפת ושבר באף. נקבע כי מתחם הענישה נע בין 6-24 חודשי מאסר בפועל. הנאשם סרב להשתלב בהליך טיפולי ונגזרו עליו תשעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים; רע"פ 4610/18 פלוני נ' מדינת ישראל (20.6.2018), בו נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירת פציעה ונגזרו עליו חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים. במקרה זה היכה הנאשם את המתלון באגרופ ובבעיטות בכל חלקי גופו, עד שהמתלון נפל ארצה. למתלון נגרם שבר בעצמות האף, פצעי שפשופים ופגיעות בגפיים העליונות ובבית החזה; ת"פ 19474-11-23 מדינת ישראל נ' אלהין (4.3.2024), בו הורשע נאשם בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש ואיומים כלפי אמו בכך שניגש למטבח לחפש סכינים, התקדם לעבר האם ודרש בצעקות כסף ואיים שיהרוג אותה. לאחר מכן תפס את ראשה בידיו, נשך אותה במצח וגרם לה לחתך מדמם. בהמשך ניסה לפתוח את חלון הבית באמצעות קרש ואיים שייפגע באם לרבות בנוכחות שוטרים. נקבע מתחם ענישה הנע בין 7-20 חודשי מאסר ועל הנאשם הוטלו 11 חודשי מאסר בפועל; ת"פ 55282-01-20 מדינת ישראל נ' אמין אבו נאג'י (2.4.2020), בו נידון נאשם לתשעה חודשי מאסר בפועל בשל כך שתקף את אחותו, סטר לפניה, זרק לעברה חפצים, איים על אמו והכה את אחיו במוט ברזל; ת"פ 17052-04-22 מדינת ישראל נ' גרבאן (19.9.2022), בו נידון עניינו של נאשם שדרש מאמו כסף על רקע שימוש בחומרים ממכרים ומשסירבה הכה בפניה וגרם לה לשטף דם ולנפיחות בשפה. באירוע נוסף אחז הנאשם במקל מטאטא וכיוון אותו לעבר המתלוננת כמי שמבקש להכותה. בית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע ממאסר שיכול ויורצה בעבודות שירות ועד ל-18 חודשי מאסר בפועל והשית על הנאשם 10 חודשי מאסר; ת"פ 61895-01-23 מדינת ישראל נ' טאירוב (23.5.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה כלפי אמו והפרת הוראה חוקית ונידון לשבעה חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם הגיע לבית אמו בניגוד לצו הרחקה, איים שירצח אותה חנק אותה באמצעות ידיו וגרם לסימן אדום בצווארה.

10. ביחס לעבירות כלפי השוטרים אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 2014/21 אביהו חיון נ' מדינת ישראל (22.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים והפרעה לשוטרים בכך שצפר לניידת משטרה שעצרה בכביש לפניו וכשניגשו אליו השוטרים איים עליהם. על הנאשם נגזרו חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות. ערעורו נדחה וכך גם בקשת רשות ערעור שהגיש ובית המשפט העליון ציין כי "העונש שהושת על המבקש מידתי"; עפ"ג 14791-02-22 מוסא מוחמד עלי נ' מדינת ישראל (18.5.2022), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירות איומים והפרעה לשוטרים בכך שבעת שהיה מאושפז התנהג שלא כראוי בבית החולים ומאבטח במקום הזעיק את המשטרה. שוטרת שניגשה לנאשם ביקשה שיזדהה והוא בתגובה קילל אותה, איים עליה וירק לעברה. נקבע כי המתחם נע בין חודש מאסר בפועל ועד שמונה חודשי מאסר בפועל ובשל מצבו הנפשי ונסיבות נוספות נגזרו על הנאשם חודשיים מאסר בפועל והופעלו מאסרים מותנים כך שסה"כ הוטלו עליו ארבעה חודשי מאסר ועונשים נלווים. ערעורו התקבל חלקית ונקבע כי המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות תחת מאסר בכליאה; ע"פ 28726-12-14 ויאצסלב לוקובסקי נגד מדינת ישראל (19.2.2015), בו נדחה ערעור נאשם שנידון ל-60 ימי מאסר בעבודות שירות בגין עבירות איומים והפרעה לשוטרים במילוי תפקידו. במקרה זה איים הנאשם על שוטר ולאחר שהאחרון הודיע לו שהוא מעוכב, הפריע לשוטרים תוך שנצמד אליו, הניף את ידו לעברו ואחז בחוזקה במכנסיו. הנאשם המשיך לאיים על השוטרים בניידת ובתחנת המשטרה; ת"פ 23621-04-22 מדינת ישראל נ' נפתלי נודיק מטאייב (15.1.2023), בו נידון עניינו של נאשם שסרב לאפשר לשוטרים לבצע חיפוש בביתו וכשנעצר הניף את ידו, דחף את השוטר, בעט ברגלו ואיים עליו. בהמשך היכה שוטר נוסף תוך שהוא מקרב אליו את ראשו וגרם נזק לרכוש בתחנת המשטרה. על רקע העבר הנקי, הגיל הצעיר ומצבו הנפשי, נידון הנאשם למאסר מותנה וקנס (גזר הדין ניתן על ידי מותב זה).
11. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם העונש ההולם את העבירות, בנסיבותיו של מקרה זה, נע בין 6-18 חודשי מאסר בפועל.
- קביעת עונשו של הנאשם
12. ההגנה לא חלקה על כך שלא קיימים בעניינו של הנאשם סיכויי שיקום המצדיקים חריגה ממתחם הענישה. בכל מקרה, לא התבקש תסקיר ולא הובאו בפני כל נתונים רלוונטיים בנושא. עם זאת, אין להתעלם מהעובדה שמדובר בצעיר שעברו נקי וכי האירוע התרחש על רקע לחץ ומצוקה.
13. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את גילו הצעיר (כבן 24) ואת העובדה שקיבל אחריות מלאה למעשיו וחסך בכך את עדות בני המשפחה. עוד הבאתי בחשבון במידה מסוימת את עמדת המתלונן וההורים (ראו בהשוואה: ע"פ 2455-09-11 פלוראה נ' מדינת ישראל (7.12.2011)). לכך יש להוסיף כי הנאשם עצור מאז האירוע ויש להניח שאפקט המעצר וההליך הפלילי תרמו ליצירת הרתעה אישית וגם נתון זה יובא בחשבון, לרבות משך תקופת המעצר והקשיים הנלווים לו, במיוחד בימי מלחמה. בהביאי בחשבון מכלול השיקולים אלו, סברתי שיש להטיל על הנאשם עונש מאסר קרוב לגבול התחתון של מתחם הענישה, אם כי שלא בתחתית ממש.
14. סיכומי של דבר, לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 7 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו- 11.8.24.
- ב. מאסר על תנאי למשך 5 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי גופו של אדם.
- ג. מאסר על תנאי למשך שלושה חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירה כלפי שוטרים.
- הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.
- ניתן היום, ל' חשוון תשפ"ה, 01 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.